

[Miljøministeren]

dinering, der ud fra samfundsmæssige hensyn er ønskelig.

Lovforslaget indeholder i øvrigt mere præcise og sammenhængende regler om planlægning. I den sammenhæng skal man også se den konsekvensændring i regionplanlovene, som er foreslået ved det andet lovforslag.

Lovforslaget betyder ikke, at der gøres endeligt op med alle spørgsmål på miljøbeskyttelsesområdet. Det er uundgåeligt, at der løbende viser sig behov for nye overvejelser og måske justeringer af loven på enkelte punkter.

Jeg kan således nævne, at miljøstyrelsen for tiden foretager en landsdækkende kortlægning af gamle depoter med kemikaliefald. Arbejdet vil give et overblik over, hvor store miljøproblemer der ligger her, men det vil ikke give svar på, om og hvordan der eventuelt bør gribes ind mod forureningen fra bestemte depoter. Undersøgelsen heraf og eventuel afbødning af forureningen kan blive meget udgiftskrævende. Erfaringerne har vist, at det kan være vanskeligt at nå en effektiv løsning, bl.a. på grund af udgiftsspørgsmålet. Jeg har derfor taget initiativ til, at det sideløbende med kortlægningen overvejes, hvordan disse særegne forureningssager kan løses juridisk og økonomisk.

Jeg kan også nævne, at jeg agter at lade en arbejdsgruppe se på spørgsmålet om kommunernes adgang til at ændre gamle kendelser fra landvæsenskommissioner om betaling for kloakering. Der er tale om ganske udviklede regler, og jeg håber, at der kan opnås en afklaring af retstilstanden på dette område.

Med lovforslagene har regeringen forsøgt at finde løsninger, som kan accepteres af dem, der skal leve med loven. Det gælder både de virksomheder, som miljøkravene stilles til, og de mennesker, der i deres erhverv eller fritid er afhængige af miljøets tilstand, samt de kommunale organisationer, hvis medlemmer skal administrere lovgivningen. Jeg er glad for, at en række af de centrale organisationer er enige i principperne i lovforslagene. Det gælder således Industrirådet, landbrugsorganisationerne, erhvervsfiskernes organisationer, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, de kommunale organisationer, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Sportsfiskerforbund og Forbrugerrådet. Denne enighed er også af stor betydning

for den fremtidige administration af miljøbeskyttelsesarbejdet.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslagene med bemærkninger, tillader jeg mig at anbefale dem til folketingets hurtige og velvillige behandling.

Socialministeren (Bent Hansen):

Jeg skal hermed tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Ændringer i reglerne om hjælpeforanstaltninger uden samtykke).

(Lovforslag nr. L 16).

Lovforslaget er en genfremsættelse af et tilsvarende lovforslag, der blev fremsat den 20. oktober 1981 og var til 1. behandling den 28. oktober 1981. Forslaget fremsættes uændret i realiteten, men indeholder en mindre redaktionel ændring, der har til formål at tydeliggøre indholdet af nr. 4.

Lovforslaget sigter på at styrke forældrenes og børnenes retssikkerhed gennem en skærpelse af de processuelle regler, som finder anvendelse ved det sociale udvalgs behandling af sager, hvor anbringelse uden for hjemmet af børn og unge kan komme på tale. Reglerne herom skal vurderes under hensyn til, at det i sig selv er en meget alvorlig handling at fjerne et barn fra hjemmet imod forældrenes vilje, og at det derfor er nødvendigt, at der i loven er fastsat en række retsgarantier for, at der træffes den rigtige afgørelse i forhold til forældrene og barnet.

Der er tale om en vanskelig balance mellem på den ene side hensynet til forældremyndighedens indehavelse og på den anden side det afgørende hensyn til et barn, der akut eller mere vedvarende er i en velfærds-truende situation.

For at sikre, at medlemmerne af det sociale udvalg får kyndig vejledning, når disse sager skal afgøres, foreslås obligatorisk medvirken af en dommer og en psykologisk-pædagogisk konsulent i alle sager, hvor der skal tages stilling til foranstaltninger uden forældrenes samtykke. Dommeren leder forhandlingerne og skal være opmærksom på, om der er foretaget tilstrækkelige undersøgelser til, at afgørelse kan træffes. Endvidere skal han vejlede udvalget om lovens anvendelse og foretage en vurdering af de foreliggende oplysninger, ligesom den pædagogisk-psykologiske konsulent skal vejlede om, hvilken